

LA SETMANA DE VALENTÍ PUIG

Aquell primer

"Però quin mal no deuen haver fet al PSOE tots els 'parvenus' i tota la tropa de periodistes nodrits per la picaresca de l'inesgotable fons de rèptils. Ah, les americanes de xeviot, el primer 'lifting' de la regidora de vies i obres, el Vega Sicilia i les 'Memòries d'Hadrià.'"

ARXIU

José María Maravall.

Dilluns, 24. "Fixa't com ens van les coses al PSOE que vaig sentir dir a un membre del comitè federal: 'Férem ministre d'Ensenyament José María Maravall, i certament coneixia el *dossier* educatiu, però no sabia fer política; després donàrem el ministeri a Javier Solana, un home que sap política, però no gens d'ensenyament; i després vingué Gustavo Suárez Pertierra, que no sabia ni política ni ensenyament'. Imagina't on podem acabar, si tot entra en un procés corrosiu tan intens i descarat. En termes absoluts, el potencial sarcàstic dels guerristes pot ser capaç d'una immensa devastació. Començo a pensar que les eleccions generals no vindran per culpa del GAL o dels pressupostos, sinó de la crisi interna del PSOE. Pel que fa al PSC, jo ja no sé si serem a temps de preveure les jugades de Pujol i de guanyar-li la verdadera, l'autèntica, estratègia de Catalunya i l'any 2000. Fins on pugui Joaquim Nadal diferenciar-se de Jordi Pujol és la incògnita del mig milió de dòlars. Però en definitiva tindrem dues veus del consens nacionalista corejant contra Vidal Quadras, i vés a saber si això no beneficia el PP. D'una altra banda, no em facis gaire cas: és la calor, m'han robat el CD del cotxe i la meva dona vol que porti els nens cada tarda al zoo. Per recompondre el socialisme, la veritat és que val més viure en un país una mica més fred."

Dimarts, 25. El cap del departament de literatura catalana –sigui la universitat catalana que sigui– fa una llista de temes encara ver-

RICARD CUGAT

Aleix Vidal Quadras.

ges per a tesis doctorals: hi posa Joan Estelrich, per exemple, Plàcid Vidal o Salvador Galmés. Els estudiants fan cua davant la llista de temes i trien quan poden, més d'una vegada sense saber qui és Estelrich o Galmés, ni si la seva obra pot apassionar-los o fer-los més savis. Potser sembla que en faig una caricatura, però així és com les coses passen molt sovint i per això ens trobem tantes edicions exsangües, tant de pròleg desnerit, per no parlar de les biografies acadèmiques, plenes de caspa i de notes a peu de pàgina. Vet aquí la literatura catalana aglapida entre dos factors de mort: la manca de públic i la dedicació universitària.

Dimecres, 26. A la papereria de la cantonada acabo de veure avui matí un catedràtic de filosofia que ja arriba als seixanta anys: anava tot fresc, amb samarreta blanca de lema ben ecologista i uns *jeans* d'aquells tallats amb quatre tisorades a l'altura dels engonals. Porta ulleres Rayban i un manat ostentós de claus que li penja de la cintura, al costat del *walkman* –continent de vés a saber quines músiques filosòfiques–. He recordat un episodi de les memòries de Maurici Serrahima quan un bon dia d'estiu anava per primera vegada a la vida al seu despatx del Petritxol sense americana ni corbata, amb la sensació de trobar-se una mica despullat.

Dijous, 27. Del debat d'avui i fins i tot del curs parlamentari, la intervenció de Joaquim Molins en nom de CiU és l'obra mestra

'Lifting' de la regidora

ARXIU

Joaquim Molins.

d'una ploma calculadora al mil·límetre, precisa, amb un domini ben poc comú dels recursos de l'ambigüitat –verbal, política i històrica–. No sé si Miquel Roca havia arribat mai a pronunciar peces oratòries de tanta intensitat per aconseguir de no dir res. Al marge de la circumstància política d'ara mateix, crec que l'autor de la intervenció –sigui qui sigui– pot ben bé ser un futur premi d'honor de les lletres catalanes, amb exemplaritat moral inclosa.

Divendres, 28. En realitat, sembla com si Felipe González no hagués cregut possible que algun dia hauria de donar explicacions al Congrés de Diputats sobre els GAL. Ahir va fer-ho, si és que va explicar res. Ara tampoc no semblaria que mai pugui veure's en una sala del Tribunal Suprem, pel mateix motiu; però l'acceleració de les circumstàncies és terrible, amb tot de jutges, inculpats, *dossiers* i periodistes que pretenen investigar. Podrien arribar a ser certes les interpretacions més aviat apocalíptiques dels enemics del felipisme? És possible que l'herència política de Felipe González hagi de passar per una llarga quarantena abans d'un balanç més equànim? Fins a quin punt aquell ingredient de venja històrica va encegar-los? No sé de quin manera els agents de la demolició d'Adolfo Suárez no deuen haver estat els mateixos que iniciaren el desprestigi de Felipe González, però no veig que les dimensions d'escàndol siguin les mateixes. Però quin mal no deuen haver fet al PSOE tots els *parvenus*

RAFA GIL

Adolfo Suárez.

i tota la tropa de periodistes nodrits per la picaresca de l'inesgotable fons de rèptils. Ah, les americanes de xeviot, el primer *lifting* de la regidora de vies i obres, el Vega Sicília i les *Memòries d'Hadrià*. **Valentí Puig**